

Senden Sonra

– Hüzünlükent · 19 Ekim 2020

Kaç günyüzü görmemiş geceyi
örttüm yalnızlığın üstüne
Kaç mevsim tükendi kış bahara,
küs takvimlerde
Hangi asi rüzgar değdi,
hırçın bir sonbaharda saçlarıma
Hangi tuzlu sularda boğuldum
bilemezsin

Ve Senden sonra
Kış baharla ters köşe
biri diğerine düşman
Aradaki mevsimler
yaşanmamışlığına pişman
Hangi şebnem düşer ki kuru dallarıma
Çıkmıyorsun ayrılık kokan,
sarı papatya fallarına

Senden sonra
güldüğüm her şeye sebepsiz
ağlar oldum
Tasa nedir bilmezken bir tas suda boğuldum
Koşar adım yürürken hayata karşı
oturduğum yerden nefes alırken
yoruldum
Akşam gün batımında uyurken
Sabah gündeğumlarında uykusuz
Seni değil yine kendimi buldum

Ve Senden sonra
Saçlarımı gün içinde üç beş kez taramıyorum
Makyajım desen
kararmış gözlerden ibaret
Aynaları sorma, sorma sakın!
bakmayı unutuyorum

Tesadüfen baksam da
bir yabancı görüyorum
Kendime uzak kendine tuzak

Senden sonra
Sesini duyamıyorum karanlığın sessizliğinde
Gün ışıklarında sen yoksun
karanlık zindansı kuyulardayım
tavandan sızan ince bir umut ışığı
güneş varsa, güneş yüzünde
yüzün gölgede sen yoksun!
Toz toprak her şey bulanık ellerin yok
Beklediğim gün doğumları
Kurtuluşum yok

Ve Senden sonra
Rüyalar görüyorum anlık uykularımda
öyle renkli iç açıcı da değiller
Ne mavi gökyüzü ne yeşil kırlar
Her düş'ümde düşüyorum uçurumlara
Tutunamıyorum kabusun karanlığına
Yıldızlar sönmüş, güneş efkarda
korkuyorum sevgili
Uyandır uykusuzluğumdan uyut beni!
Senden sonrası ve önceki baharıma

#hüzünlükent